

DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
ul. Pomorska 18, Tel. 2-93.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 2—3 po południu.

Prenumerata: Miesięcz. zł. p. 0.60.

M. ŁÓDZI

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery
szp. na stronie) zł. p. 0.15—Przed tekstem
zł. p. 0.45 — za wiersz (dwie szpalty na
stronie) Drobne zł. p. 0.03 za wyraz.
Najmniejsze ogłoszenie zł. p. 0.30.—

Cena egzemplarza zł. p. 0.15.

Nr 20A. (243.)

Łódź, wtorek 18 maja 1924 r.

Rok VI.

Dr. L. Karpińska-Woyczyńska.

Miejska Pracownia Psychologiczna w Łodzi.

Miejska Pracownia Psychologiczna w Łodzi powstała we wrześniu 1919 r. za inicjatywą senatora, Dr. St. Kopeńskiego, ówczesnego przewodniczącego Wydziału Oświaty i Kultury przy Magistracie łódzkim. Dr. Kopeński był też pierwszym kierownikiem pracowni, której kierownictwo przeszło od maja 1920 r. w ręce Dr. L. Karpińskiej-Woyczyńskiej. Obecnie oprócz kierowniczki w pracowni pracują trzy stałe laborantki oraz jeden psycholog, zajęty w niej tylko częściowo. W najbliższym czasie personel będzie powiększony o jeszcze jedną stałą laborantkę.

Działalność Pracowni Psychologicznej jest związana ze szkolnictwem powszechnem. Założona została dla określonego celu, mianowicie dla wydzielenia ze szkół powszechnych dzieci umysłowo upośledzonych w celu przekazania ich szkołom specjalnym. Na wezwanie Pracowni wszystkie szkoły powszechne w mieście podają swych kandydatów. Dla tych kandydatów nauczyciele wypełniają specjalne kwestionariusze, pracownia zaś bada przedstawione dzieci dla ustalenia stopnia rozwoju umysłowego. Na konferencjach, odbywanych w pracowni wspólnie z wychowawcami zbadanych dzieci, zapadają po rozpatrzeniu wszystkich danych decyzje, czy dziecko ma pozostać w szkole normalnej, czy ma być przeniesione. O uchwałach zawiadamia się Komisję Powszechnego Nauczania. Dotychczas zbadano takich dzieci około 1500.

Pracownia i nadal wypełnia corocznie swe pierwotne zadanie; z biegiem jednak czasu wyszła poza jego obręb i znacznie rozszerzyła swą działalność. Prócz dzieci, przedstawionych jako kandydaci do szkoły specjalnej, przeprowadza się badanie stopnia rozwoju umysłowego: 1) Wszystkich dzieci umysłowo upośledzonych, uczęszczających do szkół specjalnych. Badania te powtarza się corocznie dla stwierdzenia jak wpływa na te dzieci szkoła, czy rozwijają się dalej, lub też—czy zatrzymały się w swym rozwoju umysłowym. 2) Zbadano rozwój umysłowy dzieci kradnących, zgromadzonych w specjalnej szkole dla moralnie upośledzonych, w celu stwierdzenia, czy istnieje stały związek między defektem moralnym a niedorozwojem umysłowym. Zbadano równocześnie rozwój niektórych pojęć

etycznych u tych dzieci. Pracownia ułożyła specjalny arkusz obserwacyjny dla wypełnienia go przez szkołę, która te dzieci przekazuje. 3) Dla wprowadzenia w praktykę metody badań rozwoju umysłowego dzieci z brakami zmysłów, wypróbowano w dwóch szkołach dla głuchoniemych nową skalę metryczną **Herderschée** dla głuchoniemych.

Ze względu na braki skali metrycznej **Bineta-Simona** przystąpiono do jej uzupełnienia, przekształcenia i przystosowania do warunków rozwoju umysłowości dzieci polskich. W tym celu już w 1920/21 r. szkolnym przeprowadzono masowe orientacyjne badania wstępne w szkołach powszechnych. W następnym roku po szczegółowym opracowaniu testów dla dzieci od lat 7 — 16 przystąpiono do badań indywidualnych. Badania te prowadzi się obok innych prac z roku na rok, gromadząc obfity materiał, który posłuży za podstawę dla ułożenia zrewidowanej polskiej skali metrycznej.

Pracownia psychologiczna przygotowała szereg testów „niemych” dla różnicowania dzieci 7-8 letnich z pierwszego oddziału szkół powszechnych w celu podzielenia go na oddziały równoległe dla mało uzdolnionych (klasa ochronna), przeciętnie normalnych i uzdolnionych dzieci.

W ubiegłym i bieżącym roku szkolnym działalność pracowni psychologicznej coraz bardziej zwraca się w kierunku badania zdolności młodzieży kończącej szkoły powszechne. Z jednej strony chodzi o ustalenie stopnia uzdolnienia ogólnego (inteligencji) przy przejściu młodzieży tej do ogólno-kształcących zakładów średniego stopnia, z drugiej o badanie prócz tego zdolności zawodowej przy przejściu do warsztatów i szkół zawodowych.

Dla zorientowania się w wyborze zawodów przez młodzież, końzącą szkoły powszechne, Pracownia przeprowadza corocznie, począwszy od 1921/22 roku szkolnego, ankietę we wszystkich siódmych oddziałach szkół miejskich. (W 1921/22 r. oddziałów tych było 23; w 1922/23 — 47; w bieżącym roku — 71). Ankietę tę przeprowadzają pracownicy pracowni osobiste dla zapewnienia uczniom zupełnej swobody w wypowiedzianiu się. W ten sposób gromadzi się materiał, który dostarcza danych dla zorientowania się, jakie motywy i życzenia wpływają wśród młodzieży na wybór zawodu.

Ankieta jest tak ułożona, że pozwala nabrać wyobrażenia o zamiłowaniach i upodobaniach dziecka. Ankieta ta została praktycznie wykorzystana dla tych dzieci, kończących szkoły powszechne, które zgłosiły się do seminarjum nauczycielskiego.

Przy końcu ubiegłego roku szkolnego pracownia psychologiczna przeprowadziła egzamin psychologiczny kandydatów i kandydatek, zgłaszających się do seminarjum. Wnioski psychologiczne o odpowiedniości kandydata (ki) oparto na wyniku eksperymentalnej próby uzdolnienia ogólnego i w części specjalnego, na wypowiedzenia się dziecka i na wynikach arkusza obserwacyjnego, wypełnionego przez nauczyciela. Arkusze te opracowała pracownia na wzór arkusza hambarskiego. Przy decyzji o przyjęciu, względnie odrzuceniu kandydatki, seminarjum brało pod uwagę obok wyników zwykłego egzaminu wstępnego również i wnioski pracowni psychologicznej.

Wyniki psychologicznej próby uzdolnienia zostaną pod koniec roku zestawione z wynikami obserwacji nad uczniami i uczenicami seminarjum dla sprawdzenia wartości stosowanej metody psychologicznej i ewentualnego ulepszenia jej na przyszłość. W celu stworzenia poradni zawodowej przystąpiono w pracowni do badań psychotechnicznych na wzór stosowanych zagranicą. Obecnie wypróbowuje się rozliczne testy, badające uzdolnienie ogólne i specjalne uzdolnienia techniczne, dla późniejszego stosowania ich do uczniów, zgłaszających się do szkół zawodowych.

W związku z doбором psychologicznym kandydatek do seminarjum, doбором, który powinien uwzględnić prócz uzdolnienia ogólnego specjalne uzdolnienie pedagogiczne i wychowawcze, pracownia zamierza przystąpić bliżej do analizy zawoda nauczycielskiego i tych właściwości psychicznych, jakich on wymaga. Pierwszym krokiem w tym kierunku będzie zebranie ankiety wśród całego personelu nauczycielskiego łódzkich szkół powszechnych oraz opracowanie i wypróbowanie testów, w którychby uzdolnienie pedagogiczne i wychowawcze mogło się przejawiać.

Miejska Pracownia Psychologiczna urządza też demonstracje psychologicznych metod badania dla seminarzystów ostatniego kursu, dla słuchaczy wyższych kursów nauczycielskich i dla słuchaczy Łódzkiego Instytutu Pedagogicznego.

Ograniczymy się do tego krótkiego ogólnego zarysu tylko działalności Miejskiej Pracowni Psychologicznej w Łodzi. Jest ona jedyną komunalną pracownią psychologiczną, związaną ze szkolnictwem powszechnym i bodaj jedyną tego rodzaju instytucją w państwie. W ciągu kilkunastu lat swej pracy zebrała ona obfity materiał psychologiczny. W miarę możliwości materiał ten zestawia się, oblicza i opracowuje teoretycznie dla ogłoszenia drukiem. Obecnie opracowuje się dane statystyczne z ankiety i materiały z doboru psychologicznego do seminarjum w celu wydania książki zbiorowej o otrzymanych przy tym doborze wynikach psychologicznych. Pracownia własnych wydawnictw nie posiada. Kilka artykułów kierowniczeki wyszło dotychczas w „Szkole powszechnej” i w „Ruchu pedagogicznym”, dwa artykuły laborantek ukażą się wkrótce również w tym ostatnim czasopiśmie: Dr. L. Karpińska-Woczyńska 1) Badanie dzieci niedorozwiniętych ze szkół powszechnych m. Łodzi „Szkola powszechna” Rok II, zeszyt 3/4. 2) „Miejska Pracownia Psychologiczna w Łodzi” — „Ruch Pedagogiczny” 1922 zesz. 4. 3) „Badania uzdolnień i zdolności zawodowej młodzieży w Berlinie i Hamburgu” — „Ruch Pedagogiczny” 1923, zesz. 3; 4) „Rola psychologii w doborze dzieci umysłowo upośledzonych do szkoły pomocniczej” — „Ruch. Ped.” 1923, zesz. 4/5. B. Milawska „Przyczynki do badań dzieci inoralnie zaniedbanych”, M. Więckowska „Metoda Herderschee w zastosowaniu do badań dzieci głuchoniemych w Łodzi”. Oba ostatnie artykuły ukażą się w „Ruchu Pedagogicznym”.

Pracownia własnymi siłami sporządziła liczne rysunki, tablice, testy i t. p. pomoce do badań, zakupiła trochę przyrządów i zebrała w ostatnich latach nieliczną, lecz dobrze dobraną bibliotekę specjalną (№ 152). Nie rozporządza ona dużymi funduszami (podawanie budżetu zazwyczaj dotąd wobec spadku marki przekraczane uważam za bezcelowe), naogół jednakże spotyka się ze strony Magistrata zarówno w moralnym jak materialnym poparciem swych zadań. Dotychczas wszelkie nowe poczynania ze strony Pracowni znajdowały aprobatę jej bezpośredniej zwierzchności, pozostawiającej kierownictwu Pracowni swobodę inicjatywy. Również ze strony Inspekcji Szkolnej i Kuratorium cieszy się Pracownia Psychologiczna poparciem przy wszystkich badaniach w szkołach powszechnych, państwowych zakładach średnich i zawodowych.

Miasto w walce z gruźlicą.

Działalność Sekcji do walki z gruźlicą przy Magistracie m. Łodzi w świetle statystyki, opracowanej przez miejski Wydział Statystyczny, przedstawia się w r. 1923 następująco:

W Poradni zbadano w ciągu ub. roku 5.287 osób, w tem 1.857 dorosłych i 3.880 dzieci. Wśród ogółu badanych osób dzieci stanowiły w ub. roku 64,5 proc. Odsetek badanych dzieci w latach poprzednich wynosił: 1919 — 43,8; 1920 — 54,8; 1921 — 55,9; 1922 — 59,7. Z tego zestawienia widać, że działalność Sekcji rozwija się w kierunku coraz to większej opieki nad młodocianymi, zwłaszcza — co zasługuje na podkreślenie — działwą szkolną.

Wśród osób, zbadanych w zeszłym roku, było 3.119 chrześcijan i 2.118 starozakonnych, co wynosi w odsetkach: chrześcijanie — 59,6%, starozakonni — 40,4%. Odsetek badanych żydów jest stale wyższy od odsetka żydów wśród ludności miasta, który wynosi 34,7. Tak więc w 1918 roku starozakonni stanowili 49,4% ogółu zbadanych, 1919 r. — 41,2, 1920 — 36,9 1921 r. — 35,5. Z cyfr tych wynika, że ludność żydowska zgłasza się do Sekcji o pomoc stosunkowo liczniej, aniżeli ludność chrześcijańska.

Stacja tuberkulinowa dokonała w ciągu ub. roku 2.817 zastrzyknięć rozpoznawczych i 759 leczniczych, ogółem 3.576 zastrzyknięć, gdy w latach ubiegłych liczba dokonanych przez Stację zastrzyknięć wynosiła: 1919 r. — 976, 1920 r. — 207, 1921 r. — 1.425, 1922 r. — 2.171. Stwierdzić zatem można znaczny rozwój działalności Stacji.

W pracowni rozpoznawczej zbadano w ciągu zeszłego roku 1.460 prób płwocin. Liczba ta jest b. zbliżona do liczb z poprzednich 2-ch lat (1922 — 1.444, 1921 — 1.466). Chrześcijanie dostarczyli 803 prób, starozakonni — 657. Wynik pozytywny stwierdzono w 128 wypadkach, w tem 84 u chrześcijan, 44 u żydów. Interesujące jest zestawienie procentowe. Wogóle w 8,8 wypadkach na 100 stwierdzono wynik pozytywny, przyczem u chrześcijan na 100 badanych prób przypada 10,5 zawierających łaseczniki Kocha, u żydów zaś tylko 6,7. Nawijając do poprzedniej uwagi o liczniejszym stosunkowo korzystaniu z usług Sekcji przez ludność żydowską, stwierdzić nadto można, że żydzi stosunkowo częściej zwracają się po pomoc we wcześniejszych okresach choroby, kiedy płwocina nie zawiera jeszcze łaseczników Kocha. Dodać należy, że obecność tych łaseczników świadczy o gruźlicy rozpadowej, a więc o niezmiernie ciężkiej postaci gruźlicy.

Interesujące są również wyniki badań w poradni. Brak objawów gruźlicy czynnej stwierdzono zaledwie w 803 wypadkach. W pozostałych 4.984 wypadkach zastosowano następujące środki: skierowano do szpitali 854 osoby, do leczenia ambulatoryjnego 1.878, do miejscowości leczniczych 2, do leczenia lampą Kischą 154, lampą Roentgena 1, lampą kwarcową 4, do konsultanta sanatorium dla lekko-gruźliczych w Chojnach skierowano 2.181 osób, do szpitala na obserwację 236, do kontroli ponownej w Poradni — 609.

Poprzestając na tych zestawieniach liczbowych, zaznaczymy, że nie wyczerpują one całokształtu działalności Sekcji do walki z gruźlicą. Ale już te dane, które przytoczyliśmy wyżej, upoważniają do stwierdzenia, że działalność Sekcji jest nader rozległa i z roku na rok rozszerza swe ramy. Jeśli się przytem zważy, że Sekcja daje wszystkim zgłaszającym się osobom pomoc bezpłatnie, to uświadomimy sobie, jak ważne jest jej znaczenie.

Dane o działalności Sekcji i o gruźlicy wogóle, nader szczegółowo ujęte, będą ogłoszone w publikacji miejskiego Wydziału Statystycznego p. t. „Rocznik Statystyczny m. Łodzi za rok 1923”.

Dział sprawozdawczy.

Sprawozdanie z działalności Wydziału Opieki Społecznej za IV kwartał 1924 roku.

Działalność Wydziału Opieki Społecznej w okresie sprawozdawczym w związku z bieżącymi wymaganiami oraz w przewidywaniu wejścia w życie z dniem 1 kwietnia 1924 roku nowej Ustawy o opiece społecznej, podzielić można na 2 części: 1) załatwianie spraw opieki społecznej w ramach dotychczasowej działalności, 2) opracowanie planów na przyszłość w celu dostosowania się do potrzeb i wymagań mającej wejść w życie Ustawy.

Przechodząc do rozpatrzenia działalności Wydziału w ramach, objętych pierwszą częścią, według poszczególnych działów, oraz porównując jednocześnie okres sprawozdawczy z kwartałem III, widzimy, że działalność Wydziału w kwartale IV znacznie wzrosła się.—

Z pomocy lekarskiej w domu i ambulatoryjnej w kwartale IV skorzystały 122 osoby, z tego 45 osób — z pomocy ambulatoryjnej. W porównaniu z kwartałem III, ilość osób, korzystających z pomocy lekarskiej, wzrosła o 26 osób.—

Powiększyła się również ilość obiadów, wydawanych biednym. W kwartale IV wydano ogółem 209234 obiady, z czego 193178 dla wychowanków szkół powszechnych. Pozostała ilość wydana została biednym dorosłym (105361) i niezdolnej inteligencji (5520). Obiady dla dzieci wydawano za opłatą, która w m-cu październiku wynosiła 700 mk., za obiad, w m. listopadzie 3.000 mk. i w grudniu 7.000 mk. Lwią część obiadów dla dzieci, około 50%, wydano bezpłatnie. Obiady dla biednych dorosłych wydawano bezpłatnie, obiady dla niezdolnej inteligencji — za opłatą, która w grudniu wynosiła 280.000 mk., przyczem znaczny procent obiadów wydano za opłatą ulgową lub też bezpłatnie.

W porównaniu z kwartałem III ilość obiadów wzrosła o 198227.—

Obiady dla dziatwy szkół powszechnych przygotowywano z produktów dostarczanych Magistratowi przez Polsko - Amerykański Komitet Pomocy Dzieciom na algowych warunkach, które polegały na tem, że 1/3 część wartości tych produktów pokrywał Polsko-Amerykański Komitet, pozostałe 2/3 i wydatki na administrację — Magistrat. Odnośna umowa była zawarta z terminem do dn. 1 stycznia 1924 roku.—

Ponieważ w dniu 1. I. 1924 roku upływał termin umowy, zawartej przez Magistrat z Polsko - Amerykańskim Komitetem Pomocy Dzieciom, Wydział uzyskał od Komitetu zgodę na dalszą współpracę w sprawie akcji dożywiania dzieci oraz zawarł umowę, na zasadzie której Komitet zobowiązał się pokrywać 1/3 część wartości produktów, zażytkowanych na akcję dożywiania dzieci, z tem, że produkty zakupywać będzie Magistrat. Ze względu na to, że w składach Magistratu pozostało około 250000 porej żywnościowych, stanowiących remanent Polsko-Amerykańskiego Komitetu na dzień 1 stycznia 1924 r., P. A. K. P. D. pozostawił nadal wymienioną żywność w składach Magistratu, jako swój udział. Po wyczerpaniu się zapasu produktów Polsko - Amerykański Komitet przejdzie na gotówkowe świadczenia, określone w wymienionej wyżej umowie. Tym sposobem akcja dożywiania biednych dzieci jest zapewnioną do końca roku szkolnego.—

Ilość pogrzebów na koszt miasta w kwartale czwartym wynosiła 230, z czego 164 żydowski.—

Opiekując się starcami i kalekami, pozostającymi bez dachu nad głową, Wydział amiescił w okresie sprawozdawczym 9 starców w Chrz. Domu Starców i Kalek oraz opłacał koszty utrzymania za 83 starców chrześcijan i za 15 żydów, amieszczonych w Żydowskim Domu Starców.—

Wydział nie miał możności amieszczenia w Domach Starców wszystkich zgłaszających się z powodów

braku wolnych miejsc.— Własnego Domu Stareców Wydział nie posiada i nie mógł go dotychczas zorganizować z powodu braku odpowiedniego lokala.— Pragnąc częściowo zrealizować plany Wydziału w sprawie opieki nad starcami i walki z żebractwem, Wydział zwrócił się do Chrześ. Towarzystwa Dobroczynności z propozycją umiastowienia Domu Stareców. Pertraktacje z Towarzystwem dotychczas nie zakończyły się.

Osobom, powracającym do miejsca stałego zamieszkania i niemającym środków na koszty podróży, Wydział udzielił w okresie sprawozdawczym zapomóg w 33 wypadkach na sumę 15.013.300 mk. W kwartale trzecim udzielono zapomóg 21 osob.

Zaświadczeń o stanie materialnym wydano w okresie sprawozdawczym 220. W większości wypadków zaświadczenia wydawano osobom, prowadzącym procesy sądowe i niemogącym opłacić kosztów sądowych.—

Stała dewaluacja marki polskiej oraz wzrost kosztów utrzymania zmusiły Wydział do rozpatrzenia sprawy wydawania zaświadczeń o stanie materialnym i wynalezienia wskaźnika, któryby był miarodajnym przy określeniu stopnia zamożności osób, którym wydawano zaświadczenia. Delegacja Wydziału, rozpatrzywszy sprawę powyższą, postanowiła wydawać wszystkim osobom, zgłaszającym się z prośbą o wydanie świadectw ubóstwa, zaświadczenie o stanie materialnym, który redagowane są w ten sposób, że osobom, zarabiającym mniej niż minimum kosztów utrzymania, ustalone przez Komisję, wpisuje się w tekście, że są biednymi, innym wymienia się tylko stan majątkowy.

W ciągu kwartału czwartego wydano również 201 zaświadczeń dla emigrantów, wyjeżdżających do Argentyny.—

Z porady prawnej korzystało w kwartale czwartym 189 osób.— Najwięcej było zgłoszeń w sprawach o alimenty, pozatem w sprawach o uzyskanie odszkodowania za pozbawienie pracy i t. p.

Ponieważ działalność Patronatu Prawnego ograniczała się wyłącznie do udzielania pomocy prawnej, Wydział opracował nowy regulamin Patronatu, dostosowany do obecnego charakteru działalności, i przedstawił regulamin powyższy Magistratowi do zatwierdzenia.— W związku z powyższem Wydział wystąpił do Magistratu o skasowanie regulaminu Sądów Polubownych i Rady Patronackiej.

W Miejskich Domach Wychowawczych umieszczono w okresie sprawozdawczym 84 dzieci, z czego 22 sierot, 39 półsierot. Pozostałe dzieci, aczkolwiek posiadały rodziców, miały być jednak przyjęte do Domów Wychowawczych ze względu na trudne warunki materialne rodziców, niemogących dać im utrzymania.—

W kwartale czwartym Wydział zmuszony był zlikwidować Internat dla moralnie zaniedbanych dziewcząt, znajdujący się przy ul. Piotrkowskiej № 92, z powodu braku pomieszczenia na szkołę.— W internacie przebywało 100 dziewcząt.—

Wydział zwracał się w tej sprawie do Wydziału Oświaty i Kult., chcąc w ten sposób uzyskać odpowiedni lokal.— Na posiedzeniu, które odbyło się w Wydziale Oświaty i Kultury, postanowiono przeznaczyć na ten cel jedną ze szkół normalnych, lecz z powodu braku dostatecznej ilości kandydatek projekt powyższy został zaniechany.—

Do opróżnionego lokalu Wydział przeniósł barę dla dziewcząt, mieszczącą się dotąd w I Miejsk. Domu Wychowawczym przy ul. Karolewskiej 51, oraz umieścił szwalnię Domów Wychowawczych.—

Ogółem w kwartale czwartym Wydział prowadził 7 Domów Wychowawczych, mianowicie: I M. Dom Wychowawczy, ul. Karolewska 51, II M. Dom Wychowawczy, ul. Kopernika 51, M. Dom Wychowawczy dla Młodzieży, ul. Cmentarna 10-a, M. Dom Wychowawczy dla dzieci chorych na jaglicę, ul. Wiznera 25/7, Barę dla dziewcząt, ul. Piotrkowska 92, Inter-

nat przy szkole dla moralnie zaniedbanych chłopców, Nawrot 93 i M. Żłobek dla Niemowląt, ulica Tramwajowa 15.—

W okresie sprawozdawczym pozostawało w Domach Wychowawczych 576 dzieci.

W celu dania możności Wychowañcom I i II Miejskich Domów Wychowawczych korzystania z nabożeństwa na miejscu, Wydział urządził w lokalu II M. Doma Wychowawczego kaplicę dla wychowañców, w której co niedziela odprawiane są nabożeństwa przez ks. prałata Kaczyńskiego, członka Delegacji Wydziału.— Kaplica została poświęcona przez J. E. Ks. biskupa Tymienieckiego, który ofiarował kielich dla kaplicy,—

Realizując uchwały Kuratorów Miejskich Domów Wychowawczych w sprawie wprowadzenia jednolitego systemu wychowawczego, Wydział odbył kilka konferencji z kierownikami poszczególnych Domów Wychowawczych, na których postanowiono wprowadzić w życie tytułem próby samorząd wśród wychowañców, polegający na wyznaczeniu dziesiętników oraz na sądach koleżeńskich i t. p. Narazie niema jeszcze dostatecznych danych do oceny, o ile samorząd ten uda się w całej pełni utrzymać, gdyż wprowadzenie go w życie napotyka na pewne trudności, wynikające z niedostatecznego przygotowania personelu wychowawczego.

Na wniosek Kuratorów M. Doma Wychowawczego dla Młodzieży przy ul. Cmentarnej 10-a, Wydział przystąpił do uporządkowania sprawy wychowañców, oddanych na praktykę do Warsztatów Miejskich i prywatnych majstrów, jak również praktykujących w warsztatach szewskim i rymarskim, zorganizowanych przez Wydział w Domu Wychowawczym. W tym celu Wydział zwołał na konferencję zainteresowane osoby i wspólnie z nimi ustalił czas praktyki oraz normę wynagrodzenia wymienionych wychowañców.—

W sprawie czasu praktyki ustalono, że termin jej ma trwać w zasadzie 3 lata we wszystkich zawodach i może być przedłużony jedynie za zgodą Wydziału. Poza tem postanowiono, że wychowañcy oddawani będą na praktykę na zasadzie umowy między Wydziałem a poszczególnym majstrem, oraz, że nie wolno będzie im opuszczać samowolnie praktyki bez zgody Wydziału.—

Jako wskaźnik do określenia wynagrodzenia praktykantów, uchwalono zastosować wysokość kosztów utrzymania wychowañców w Miejskich Domach Wychowawczych, z tem, że praktykantom, którzy pracują po pół roku, wynagrodzenie nie będzie płacone, pozostali otrzymywać będą wynagrodzenie w następującym stosunku: praktykujący od pół roku do roku — 25%, od roku do półtora roku — 50%, od półtora roku do dwóch lat — 75%, i od dwóch lat do trzech lat — 100% przeciętnego dziennego kosztu utrzymania dzieci w Domach Wychowawczych.

Delegacja postanowiła zastosować te same zasady do wychowañców, praktykujących w warsztatach szewskim i rymarskim M. Doma Wychowawczego dla Młodzieży i szwalni przy Bursie dla Dziewcząt.—

Cheąc urozmaicić wychowañcom posiłki w czasie świąt Bożego Narodzenia, Wydział opracował specjalnie jadłospis świąteczny i urządził „Gwiazdkę” kosztem 300.000.000.— mk. We wszystkich M. Domach Wychowawczych urządzono wieczerze wigilijne, na których obecni byli prezydent i wiceprezydenci miasta.—

W istniejącym przy M. Domu Wychowawczym dla Młodzieży, ul. Cmentarna 10-a, warsztacie szewskim wykonano w okresie sprawozdawczym 113 par nowego obuwia oraz wyreparowano 236 par. Robotę wykonywało 13 wychowañców wymienionego Doma. Przeciętny koszt wyrobu pary nowego obuwia wynosił w październiku 1.805.000 mk., w listopadzie — 6.920.000 mk., w grudniu 19.800.000.— mk. (łącznie z ma-

terjałem). Koszt reparacji obawia wynosił w październiku 464.000.— mk., w listopadzie 1.500.900.— mk., w grudniu 5.100.000 mk.—

W dniu 12 listopada Wydział zorganizował w wymienionym Domu Wychowawczym warsztat rymarski, w którym praktykuje 6 wychowalców tegoż Doma pod kierunkiem majstra rymarskiego. Praktykanci uczą się rymarstwa przez wykonywanie napraw i nowych przedmiotów dla stajni miejskiej. W okresie od 12 listopada do 31 grudnia warsztat rymarski zużył na wykonanie robót szarowców za 36.000.000.— mk.—

Koszt utrzymania dzieci w M. Domach Wychowawczych w kwartale czwartym wynosił:

w I M. Domu Wychowawczym

październik	153.560.—
listopad	381,280.—
grudzień.	1.204.790.—

w II M. Domu Wychowawczym

październik	105.640.—
listopad	261.180.—
grudzień.	843.440.—

w M. Żłobka dla Niemowląt

październik	148,880.—
listopad	400.020.—
grudzień.	1.192.220.—

w M. Domu Wychow. dla dzieci
chor. na jaglicę

październik	115.430.—
listopad	328 890.—
grudzień.	1.030.740.—

w M. Domu Wychow. dla Młodzieży

październik	154.090.—
listopad	395.750.—
grudzień.	1.225.500.—

w Internacie dla moralnie zaniedb.
dzieci, Nawrot 93

październik	154.560.—
listopad	341.070.—
grudzień.	969.630.—

w Barsie dla Dziewcząt

listopad	341.070.—
grudzień.	1.162.980.—

W dniu 1 października zlikwidowano kolonję leczniczą Magistratu w Rabee, która funkcjonowała od 15-go maja. W ciągu tego czasu przebywało na kuracji 150 dzieci.— Wyniki kuracji były w wysokim stopniu dodatnie. Delegacją Wydziału, wzięwszy pod uwagę, że kolonja w Rabee mogłaby funkcjonować w ciągu całego roku, oraz że w r. 1924 upływa termin dzierżawy lokala, najętego na kolonję, postanowiła wystąpić do Magistratu z wnioskiem o nabycie w Rabee odpowiedniego placu, na którym możnaby postawić sanatorium na 200 miejsc.

Poza Rabką Wydział umieszczał dzieci chore w Zakopanem i Witkowicach. W Zakopanem w okresie sprawozdawczym przebywało na kuracji 31 dzieci, w Witkowicach 31 dzieci.

Walcząc z nierządem, Wydział umieścił w Łagiewnikach pod Krakowem 9 upadłych dziewcząt, które wyraziły chęć powrotu na drogę poprawy.—

Pomoc prywatnym instytucjom, opiekującym się dziećmi, wyrażała się w okresie sprawozdawczym w udzielaniu subsydjów gotówkowych (internatom) i żywności-ochronom.

Na miesiąc listopad i grudzień Wydział wypłacił 11 instytucjom dobroczynnym, opiekującym się dziećmi, subsydje w ogólnej kwocie mk. 289.140.000 na 710 dzieci, licząc po 6.000 mk. dziennie na dziecko.—

15 ochron otrzymało na 1050 dzieci żywności na sumę 230 milionów marek.—

Niezależnie od powyższego Wydział uchwalił wystąpić do Magistrata o przyznanie Komitetowi Budowy Sanatorium Inwalidzkiego w Mikaliczynie jednorazowego subsydjum w kwocie 100.000.000.— mk., które Magistrat Komitetowi przyznał.

W Domach Noclegowych przebywało przeciętnie 85 osób dziennie.

Rozpatrując plany Wydziału na przyszłość, należy wymienić następujące zamierzenia (obecnie opracowywane):

1. budowa własnych gmachów na Domy Wychowawcze,
2. zorganizowanie Towarzystwa Opieki nad więźniami,
3. urządzenie wzorowego Doma Nocelegowego,
4. organizacja warsztatów pracy w celu zwalczania żebractwa,
5. uruchomienie Miejskiego Doma Stareów i Kalek,
6. zorganizowanie pomocy dla matek karmiących (ochrona macierzyństwa),
7. podjęcie starań w celu zorganizowania przez Wydział Oświaty i Kultury szkoły dla moralnie zaniedbanych dziewcząt, przy której Wydział urządzi Internat,
8. stała akcja pomocy bezrobotnym.

Sprawozdanie z działalności Wydziału Gospodarczego w okresie od 1.X do 31.XII 23 r.

Okres sprawozdawczy jest częściowem przekreśleniem dawniej stosowanych zasad, a więc stadjum przejściowem, poświęconem pewnej reorganizacji wewnętrznej, polegającej na wzmoczeniu wydajności pracy Wydziału przez jaknajkorzystniejsze zgrupowanie czynności w poszczególnych działach, stosownie do przewidywanej sytuacji finansowej.

Kontrakty

Pomimo tego, że komisje kontraktowe przy Wydziale Gospodarczym, licząc się z ogólnie panującym w mieście prądem i nie chcąc się niezadowolenia wśród właścicieli nieruchomości, uznawały większą część ich żądań, — ustalanie wysokości komornego nadal odbywało się wśród ścierających się tendencji i w rezultacie wśród właścicieli nie ustawały utyskiwania na niski poziom wypłaconego czynszu. Komisje kontrak-

towe z możliwą oględnością usiłowały kierować się przede wszystkim zmysłem ekonomicznym. W licznych wypadkach komisje kontraktowe nie uważały za wskazane odrzucać zgóry pretensyj właścicieli, mając na względzie w pierwszej linii zabezpieczenie dachu instytucjom miejskim. W rezultacie czynionych ustępstw pomyślnie załatwiono 194 kontrakty na ogólną sumę kwartalną Mk. 1.675.201.509. — Za podstawę obliczenia brano wartość przedwojenną lokali, zwrot zaś wydatków nadzwyczajnych uzależniony został od ilości zajmowanych ubikacyj.

Plantacje.

Ponieważ w dotychczasowym systemie rządzenia plantacjami miejskimi z braku organizacyjnych podstaw wytworzył się pewien chaos, który, oczywiście nie mógł sprzyjać dalszemu rozwojowi plantacji, Wydział zmuszony był w przyspieszonym tempie przeprowadzić należytą organizację, ściśle określając kompetencje kierowniczych jednostek. Kierownictwo Wydziału powołało do życia ciało kolegjalne, składające się z wszystkich ogrodników okręgowych i zarządzającego plantacjami miejskimi, którzy, zbierając się raz w tygodniu, wspólnymi usiłowaniami zdążali do wyszukiwania środków celem pełnienia plantacji po drodze rozwoju, odpowiadającego intencjom Wydziału. Rachuby w tym względzie nie były płonne, czego dowodem może posłużyć szereg udoskonaleń, jakie przeprowadzono w Oddziale Plantacji w okresie od 1.X do 31.XII 23 r., pomimo niezbyt sprzyjającej sytuacji finansowej, mianowicie:

1) skanalizowanie domu mieszkalnego w zakładzie hodowli roślin na przestrzeni 150 metrów (kanał kryty);

2) zniwelowanie kilkamorgowego terenu przy szkole im. Piłsudskiego;

3) założenie skwerku szkolnego przed wskazanym gmachem;

4) podniesienie poziomu głównej alei w parku im. Sienkiewicza dla osiągnięcia spadku wody deszczowej;

5) regulacja terenu pod ogród botaniczny w parku „Źródliska”;

6) skanalizowanie ścieku, przepływającego przez tenże park;

7) przekopanie rowów na ul. Smagowej;

8) przeróbka mieszkania dla pomocnika ogrodnika w parku im. Poniatowskiego.

Poza tem, korzystając z obfitych opadów śnieżnych i nastania mrozów, dla wyzyskania źródeł dochodu na dobro plantacji urządzono w parkach: Kolejowym i Poniatowskiego ślizgawkę i saneczkowanie, z czego w krótkim czasie osiągnięto milijardowe sumy.

Ubezpieczenia.

Dewaluacja marki w ujemny sposób odbiła się na sprawach ubezpieczeń ruchomości i budynków miejskich. Pomijając wzmożoną pracę, wywołaną przez procedurę ciągłego dodatkowego podnoszenia stawek ubezpieczeniowych, stawki te w końcu kwartału sprawozdawczego nie odpowiadały faktycznej wartości obiektów; Wydział zniewolony był przeto zastosować jednorazowo dość wysoki mnożnik dla ryczałtowego podniesienia sum'asekuracyjnych, zwłaszcza nieruchomości.

Zakupy.

Śledzenie cen rynkowych na nabywane przez Wydział materiały i różne przedmioty pochłaniało wiele pracy zatrudnionego akcją zakupową urzędnika, co, przy nawale zamówień, siłą rzeczy pociągało za sobą niekiedy zwłokę w dostawie obiektów dla zainteresowanych Wydziałów. Staje się więc coraz bardziej wyraźną konieczność zastosowania w zakupach stałego miernika, choćby ze względu na sprawność akcji. Ponieważ jednak ustalanie cen w walutach obcych sprzeciwiało się dotychczas obowiązującym przepisom, Wydział zmuszony był ponosić skutki rozstroja życia gospodarcze-

go. Ilość zakupów wypadła dość znaczna (1.270 zamówień), co jest zrozumiałe, gdy zważymy, że dotyczy wszystkich biur i instytucji miejskich po zcentralizowaniu zakupów w Wydziale Gospodarczym.

Dział kontroli majątku ruchomego sporządził 163 odpisy spisów inwentarza (łącznie z segregacją) dla kierownictwa szkół powszechnych, trzech zakładów naukowych średnich i 26 instytucji, podległych Wydziałowi Zdrowotności Publicznej. Poza tem sprawdzono inwentarz w zakładach Wydziału Budownictwa, niektórych szkołach; odnaleziono rzeczy zabrane w roku 1920 przez czasowy szpital wojskowy, udzielano stałych wskazówek i informacji poszczególnym Wydziałom w sprawach inwentaryzacji oraz uzupełnienia spisów inwentarza przez wciąganie zakupowanych, względnie dostarczanych przedmiotów.

Administracja budynków miejskich poza zwykłymi czynnościami przejęła od Wydziału Budownictwa nowowybudowany gmach szkolny przy ul. Konstanyńowskiej 27, w związku ześ z zaprowadzeniem ewidencji wolnych lokali, dokonała generalnej inspekcji wszystkich budynków miejskich, względnie dzierżawionych.

Ogólny obrót składnicy materiałów pisemnych w okresie sprawozdawczym wyniósł Marek 8.035.980.175.—, z czego na zakup materiałów przypada suma Marek 6.717.170.650.—

Centralna stajnia miejska, po przeniesieniu na miejską posesję przy ul. Al. I-go Maja № 80, zcentralizowała wszystkie zaprzęgi miejskie.

Obwieszczenia i Okólniki.

Okólnik № 31.

Wyciąg.

Uchwała № 536. 37 (II sesji) posiedzenie Magistratu w dn. 29 IV 1924 r. Zgodnie z wnioskiem p. dy-

rektora J. Zalewskiego z dnia 24 kwietnia 1924 roku ustalono, iż:

1) wszelkie roboty remontowe, dokonywane przez Wydziały: Budownictwa i Gospodarczy w biurach, urzędach i instytucjach Magistratu, jak również w szkołach miejskich, powinny być przyjmowane przez techników odpowiednich Wydziałów;

2) za rodzaj i jakość wykonanych robót, jak również za ilość zużytych przy robotach materiałów odpowiedzialni są technicy, którzy roboty przyjmują, sporządzając protokoły odbiorcze;

3) kierownicy urzędów i instytucyj Magistratu oraz szkół miejskich nie mają obowiązku ani prawa przyjmowania dokonywanych w oddanych im lokalach robót remontowych, mogą jedynie stwierdzić, że żądane roboty zostały wykonane.

Podpisy.

Zgodność stwierdza

(—) Miecz. Kalinowski.

Łódź, dn. 30 kwietnia 1924 r.

ROZPORZĄDZENIE.

w przeamioście zakazu uboju psów na mięso.

Stosownie do postanowień art. 1123, 1124 i 1125 Ros. Ust. Lek. Zb, Pr. T. XIII. wyd. 1905 r., tudzież zgodnie z postanowieniem art. 8a Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 27 września 1920 roku (Dz. Ust. Rz. P. № 102 poz. 676, 1920 roku), zabraniam na całym obszarze Województwa Łódzkiego uboju psów do celów spożywczych.

Winni przekroczenia tego rozporządzenia będą pociągani do odpowiedzialności sądowej na mocy art. 138 K. K.

Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dn. ogłoszenia.

Wojewoda (—) Rembowski.

Łódź dn. 29 kwietnia 1924 r.

Kronika miejska.

— **Z Rady Szkolnej Miejskiej.** Na ostatnim posiedzeniu Rady Szkolnej Miejskiej m. Łodzi postanowiono przestać do wiadomości Prezydium Senatu Rzeczypospolitej Polskiej następującą uchwałę:

Rada Szkolna miasta Łodzi na posiedzeniu, odbytem w dniu 15-go kwietnia r. b., po zapoznania się i rozważenia uchwalonej przez Sejm w drugim czytaniu uchwały o ochronie pracy kobiet, młodocianych i dzieci, uważa za swój obowiązek poprzeć całą swą powagą te punkty uchwały, które dotyczą: 1. zakazu pracy dzieci do lat 15; 2. obowiązku przedstawiania przez młodocianych przy przyjęciu do pracy świadectwa z uczynienia zadość obowiązkowi szkolnemu; 3. wymagania, by nauka zawodowa i uzupełniająca młodocianych była wliczana do godzin pracy, — uważa bowiem, że dzięki tej ustawie wzrośnie zasób wiedzy, posiadanej przez szeroki ogół".

— **Kolonje letnie dla dzieci.** W roku bieżącym Wydział Opieki Społecznej będzie wysyłał chore dzieci do uzdrowisk w Busku i Rabce. W Busku Wydział Opieki Społecznej dysponuje w kolonji im. D-ra Brudzińskiego 10-ciu miejscami w ciągu 5 miesięcy. Kolonja w Rabce będzie prowadzona w ciągu 4 sezonów po 40 miejsc w każdym; z tego 20 miejsc w kolonji Wydział Opieki Społecznej oddał do dyspozycji Kasy Chorych.

Do powyższych uzdrowisk wysyłane są dzieci na zasadzie kwalifikacyj, wydawanych przez Sekcję do Walki z gruźlicą, przyczem pierwszeństwo mają wychowawcy miejskich Domów Wychowawczych. Sezon kuracyjny rozpocznie się w końcu maja, w zależności od pogody.

— **O targowisko na placu Dąbrowskiego.** Na jednym z posiedzeń radzieckiej komisji do spraw ogólnych rozpatrywano wniosek Ko-

ła Narodowego w sprawie powiększenia liczby placów targowych w mieście. Komisja przychyliła się do powyższego wniosku i następnie przesłano odpowiednią uchwałę do Magistratu.

Na posiedzeniu w dniu 2-go b. m. Magistrat, zgodnie z opinią Wydziału Przedsiębiorstw Miejskich, postanowił w jak najkrótszym czasie urządzić targowisko na placu Dąbrowskiego, w celu zaspokojenia potrzeb mieszkańców tej dzielnicy miasta, pozabawionych dotychczas placu targowego.

— **Przeciw żebractwu.** Delegacja Wydziału Opieki Społecznej uchwaliła do czasu zorganizowania schroniska dla osób żebrzących, rozpocząć walkę z żebractwem, za pomocą wydawania potrzebującym zapomóg żywnościowych i pieniężnych. Do akcji tej mają być zaproszone sfery przemysłowo-handlowe. Zostanie też wydana specjalna odezwa do społeczeństwa, nawołująca do nieudzielenia żebrakom datków pieniężnych. Poza tem uchwalono odbyć z przedstawicielem Komisarjatu Rządu konferencję w sprawie stosowania przez organy policyjne represyj przeciwko żebrakom oraz przeprowadzenia rejestracji żebraków, uprawiających swój proceder w Łodzi.

— **Walka ze ślepotą w szkołach.** W końcu ubiegłego tygodnia w lokalu Wydziału Oświaty i Kultury pod przewodnictwem p. ławnika Z. Hajkowskiego, odbyła się konferencja w sprawie walki ze ślepotą na terenie szkół powszechnych. W konferencji tej brali udział prezes Sekcji do walki z jaglicą, radny dr. Garliński, inspektor szkolny, p. Skowroński, dr. Gatentag, dr. Słobódzki, oraz naczelnik Wydziału Oświaty i Kultury, p. Waltratus. Po ogólnej dyskusji nad sprawą zintensyfikowania walki ze ślepotą, uczestnicy konferencji przysłali do wniosku, że do akcji tej należy powołać przy Wydziale Zdrowotności Publicznej specjalną komisję, w której skład powinien wchodzić również

przedstawiciel Wydziału Oświaty i Kultury. Następnie przystąpiono do sprawy szkół dla jaglicznych. Ponieważ wskutek nieregularnego uczęszczania dzieci do szkół jaglicznych systematyczne leczenie oraz nauka są bardzo ograniczone, działwa zaś niekiedy przebywa w szkole bez żadnej korzyści po kilkanaście miesięcy, postanowiono: 1. wysyłać do szkół jaglicznych tylko te dzieci, które mogą zarazić swoje otoczenie w szkole normalnej; 2. dzieci z jaglicą trudną do wyleczenia zwalniać zupełnie ze szkół; 3. zwrócić się do Sekcji do walki z jaglicą, aby dokonać przeglądu działwy, znajdującej się w szkołach jaglicznych, celem przeprowadzenia ewentualnych zmian systemu leczenia, oraz 4. ze względu na nieodpowiednie warunki higieniczne lokalu zamknąć szkołę № 3 przy ul. Pańskiej 44.

— **Składnica botaniczna.** Zgodnie z opracowanym przez Wydział Oświaty i Kultury wnioskiem, Magistrat postanowił założyć przy ul. Rokicińskiej № 4 składnicę botaniczną dla prowadzenia nauki systematyki roślin w miejskich szkołach powszechnych. Kosztorys składnicy, projektowany przez Wydział Gospodarczy, określony został w sumie 3.676 złp. Odpowiedni wniosek złożony będzie do Rady Miejskiej.

— **Brukowanie ulic.** Magistrat postanowił w roku bieżącym przebrakować następujące ulice: kostką granitową: Przejazd od Piotrkowskiej do Kilińskiego; Sienkiewicza od parku Sienkiewicza do Przejazdu; Pomorską od Placu Wolności do Kilińskiego; Konstantynowską od Placu Wolności do Gdańskiej; Prezydenta Narutowicza od Kilińskiego do Skwerowej. Kamieniem brukowym: Główną od Piotrkowskiej do Kilińskiego; Przejazd od Kilińskiego do Targowej; Targową od toru kolei do Nawrot; Konstantynowską od Gdańskiej do Cmentarnej oraz ul. Kątną. Poza tem w niedługim czasie rozpoczęty zostanie remont braku na ul. Piotrkow-

skiej kostką drzewną. Wreszcie dla potrzeb naprawy alie sposobem gospodarczym za pomocą lotnych oddziałów uchwalono zakupić od sejmiku powiatu łódzkiego 200 mtr. sześć. brukowca. Zaznaczyć przytem należy, iż na niektórych alieach, objętych planem kapitalnego przebrukowania, przed rozpoczęciem robót okazała się potrzeba doraźnej naprawy wybojów, co askatecznia się prowizorycznym sposobem przy minimum kosztów. Co się tyczy chodników, budowa ich i konserwacja należy do właścicieli posesyj, tylko zaś nadzór należy do Magistratu, który przy współudziale Komisarjatu Rządu wydaje zarządzenia naprawy.

— **Most na rzece Karolewce.** Grono obywateli przedmieścia Stare Rokicie zwróciło się do Magistratu z prośbą o budowę mostu drewnianego na rzece Karolewce na drodze do Łaskowic. Brak tego mostu daje się bowiem bardzo dotkliwie odczuwać okolicznej ludności, która pozbawiona jest wszelkiej komunikacji pomiędzy Łodzią i Starem Ro-

kiciem a Łaskowicami. Uwzględniając motywy, wyluszczone w podaniu, Magistrat — na wniosek Oddziału Kanalizacji — postanowił przystąpić do budowy mostu na Karolewce.

— **Zmniejszenie się bezrobocia.** W związku ze zmniejszeniem się bezrobocia w przemyśle łódzkim, ilość obiadów płatnych i bezpłatnych, wydawanych przez Wydział Opieki Społecznej w okresie od 3 do 14 kwietnia zmniejszyła się z 8063 do 6900 obiadów dziennie.

— **Kary za niedopełnienie obowiązku szkolnego.** W czasie od dnia 31/III do 5/IV r. b. za nieposyłanie dzieci do szkoły ukarani zostali aresztem:

1) Uszerowicz Szlama, Rybna 17, 1 dzień; 2) Antczak Józef, Piotrkowska 290, 2 dni; 3) Stawiarska Bronisława, Bankowa 31, 2 dni; 4) Nożyce Fradel, Mapiórk. 5, 1 dzień; 5) Raszevska Gela, Jakóba 3, 1 dzień; 6) Barczyńska Jadwiga, Senatorska 16, 1 dzień; 7) Janiakowa Michałina, Targowa 47, 2 dni.

RUCH SŁUŻBOWY.

Z A A N G A Ż O W A N I.

Z A A N G A Ź O W A N I.					
Z.	D A T A zaangaż.		Nazwisko i imię	Wydział-Oddział	Stanowisko
	1924 r.				
1	12/I	Mędrzycka Antonina	Oddział Kultury i Oświaty Pozaszk.	djetarjuszka	
2	1/II	Garliński Henryk	Wydz. Zdrowotności Publicznej	djetarjasz	
3	13/II	Wrzesińska Janina	Wydział Podatkowy	djetarjuszka	
4	25/II	Brylak Stefan	Wydz. Zdrowotności Publicznej	djetarjasz	
5	28/II	Woźniak Mieczysł.	Oddz. Kanali i Wod.	rysownik IX kat.	

Z W O L N I E N I A.

№	DATA zwolnienia 1924 r.	Nazwisko i imię	Wydz. Oddział	stanowisko	Powód zwolnienia
1	6/II	Glanz Mieczysław	Oddz. Kani Wod.	mł. technik	na wł. żąd.
2	9/II	Jasyk Edmund	Wydz. Podatk.	djetarjusz	brak kwalif.
3	15/II	Hanczke Bronisław	Gł. K. Miejska	mł. sekret.	z powodu reduk. pers.
4	16/II	Zawrocki Włodzim.	Wydz. Podatk.	djetarjusz	" "

A W A N S O W A N I A.

№	DATA awansu 1924 r.	Nazwisko i imię	S T A N O W I S K O	
			dawne	obecne
1	1/II	Pietrzyński Winc.	praktykant Wydziału Podatkow.	mł. kancelista XII k. Wydziału Podatkow.
2	"	Wilezyński Franc.	mł. sekretarz IX k. Wydz. Prezydjaln.	sekretarz VIII k. Wydz. Prezydjaln.
3	"	Placiński Kazimierz	praktykant Wydz. Zdrow. Publ.	mł. kancel. XII k. Wydz. Zdrow. Publ.
4	"	Liszkowski Jan	djetarjusz Gł. Kasy Miejskiej	mł. kancel. XII k. Gł. Kasy Miejskiej
5	"	Jaworski Władysław	djetarjusz Wydz. Ośw. i Kult.	sekretarz VIII k. Wydz. Ośw. i Kult.
6	"	Wilezyńska Józefa	djetarjuszka Wydz. Ośw. i Kult.	mł. kancel. XII k. Wydz. Ośw. i Kult.
7	11/II	Michałowiczówna N.	st. kancelistka X k. Gł. Kasy Miejskiej	mł. sekretarka IX k. Gł. Kasy Miejskiej

P R Z E N I E S I E N I A.

№	DATA przenies. 1924 r.	Nazwisko i imię	z	do
1	15/II	Michniówna Helena	Urzędu Mieszkanio- wego	Wydz. Budownictwa
2	20/II	Czerwińska Helena	Wydziału Podatko- wego	Wydz. Ośw. i Kult.

Z życia miast polskich.**Reorganizacja władz miejskich
w Warszawie.**

W poszczególnych wydziałach miejskich Magistratu m. Warszawy istniały organy opiniodawcze, złożone z członków magistratu, radnych miejskich oraz zaproszonych obywateli. Obecnie magistrat dążąc do osiągnięcia jaknajwiększej sprawno-

ści poszczególnych organów aparatu miejskiego, zdecydował skasowanie tych delegacji i ustanowienie zamiast nich zarządów wydziałowych, które będą miały prawo decyzji w całym szeregu spraw administracyjnych oraz wydatków budżetowych. Zarządy wydziałowe składać się będą wyłącznie z członków magistratu.

Dzięki nowej organizacji możliwe będzie szybkie załatwianie przez biura miejskie wszystkich spraw bieżących.

Finanse stolicy.

Dzięki dokonanyom ostatnio przez Magistrat m. stoł. Warszawy reorganizacjom i redukcji personelu, głównie jednak dzięki reorganizacji wydziałów podatkowo — egzekucyjnego i finansowego, oraz opiece, rozłożonej nad budżetami poszczególnych wydziałów, gospodarka m. Warszawy dąży systematycznie do osiągnięcia całkowitej równowagi budżetowej. Od 1 stycznia r. b. Magistrat m. Warszawy nie otrzymał od Rządu żadnych pożyczek ani subsydjów. Przewidywane jest zamknięcie tego rocznego budżetu bez deficytu. Główną pozycję dochodową, poza kilkoma innymi podatkami, stanowi podatek od lokali, ostatnio zatwierdzony przez Radę Miejską, którego pobór rozpocznie się niebawem. Podatek ten wydatnie zasili kasę miejską.

* * *

Dodatki na rzecz m. st. Warszawy do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych pobierane będą w wysokości: 1) 100 proc. opłaty państwowej od patentu na wyrób, 2) 200 proc. opłaty państwowej od patentu na sprzedaż trunków i przetworów wódczanych oraz spirytusowych.

Dodatki powyższe powinny być uiszczane łącznie z opłatami państwowymi.

III-ci zjazd lekarzy i działaczy sanitarnych miejskich.

W dn. 11 — 13 maja odbywa się w Łucku III-ci zjazd lekarzy i działaczy sanitarnych w Łucku. Zjazd rozpocznie się od uroczystego nabożeństwa w katedrze. W pierwszym dniu zjazdu, poza częścią uroczystą, wygłoszą referaty: pp. K. Waligórski, prezydent m. Kowla, dr. Polak (Warszawa), dr. Szaniawski (Łuck), dr. Minkiewicz, dr. Kozłowski, dr. Gawłowski (Warszawa), dr. Wojnicz (Wołyń) i dr. Dietrych (Wołyń), poczem

odbędzie się uroczyste posiedzenie Tow. lekarskiego w Łucku.

W drugim dniu referaty wygłoszą: pp. inż. Piotrowski (Warszawa), dr. Ostromecki (Białystok) i dr. Mackiewicz (Warszawa), poczem odbędzie się plenarne posiedzenie, przyjęcie i wybory komitetu wykonawczego Zjazdu.

Trzeci dzień poświęcony będzie wycieczkom do Krzemieńca, a ewentualnie i do Dubna, Klewania i Olyki.

Podczas zjazdu otwarta będzie wystawa higieniczna z dziedziny spraw sanitarnych miejskich.

Komitet organizacyjny zjazdu stanowią: z ramienia zarządu związku miast prezes dr. J. Zawadzki, oraz pp. K. Waligórski — prezes, dr. F. Miłaszewski i Z. Skrzyński — wiceprezesi i dr. W. Lipiński — sekretarz.

Kronika zagraniczna.

Śmiertelność dzieci w Belgii.

Na podstawie wykazów statystycznych, dostarczonych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Narodowe Tow. Opieki nad dziećmi opracowało listę ogólną miejscowości Belgii, liczących ponad 2000 mieszkańców, ze wskazaniem procentu śmiertelności dzieci poniżej jednego roku w każdej z tych miejscowości.

Tablice te wykazały, że bardzo wiele jest jeszcze do zrobienia na polu naprawy stosunków w tym względzie.

Poniżej podajemy ilość gmin każdej prowincji, w których procent śmiertelności dzieci przenosi cyfrę 15:

	gmin	na	posiadających ponad mieszkańców
Antwerpja . .	9	84	2000
Brabancja . .	23	125	"
Hainaut . . .	6	131	"
Limburg . . .	10	33	"
Leodjum . . .	8	83	"
Luksemburg . .	2	15	"
Namur	4	28	"
Flandrja wsch.	55	148	"
" zach.	61	111	"

Treść numeru 20-go:

Miejska Pracownia Psychologiczna w Łodzi.—

Miasto w walce z gruźlicą.—

Dział Sprawozdawczy.

Sprawozdanie z działalności Wydziału Opieki Społecznej za IV kwartał 1923 r.—

Sprawozdanie z działalności Wydz. Gospodarczego w okresie od 1. X. do 31. XII 1923 r.—

Obwieszczenia i okólniki.

Okólnik № 31 w sprawie robót remontowych dokonywanych przez Wydziały Budownictwa i Gospodarczy w biurach, urzędach i instytucjach Magistratu, jak również w szkołach miejskich.—

Rozporządzenie w przedmiocie zakazu uboju psów na mięso.—

Kronika miejska.—**Ruch służbowy.— Z życia miast polskich.—****Kronika zagraniczna.—****Licytacje przymusowe.**

Wydział Podatkowy Magistratu m. Łodzi niniejszym podaje do wiadomości, że w dniu 14 maja 1924 roku odbędą się licytacje ruchomości niżej podanych osób za niewpłacone podatki:

Ajzenberga A. Konstantynowska 90, lustro; Grosberga, Pańska 15, rower. Grinbaum I. Pieprzowa 14, stół i 2 krzesła. Krakowskiego Z. Pomorska 69, lusterko. Sztal M. Brzezińska 10, lustro, kanapa, kredens, 6 krzeseł. Olewskiego, Konstantynowska 150, kredens. Chabańskiego A. Cmentarna 3, szafa, kanapa i 6 krzeseł. Chabańskiego S. Al. I-go Maja 35, tremo i kredens. Rosena Ch. Narutowicza 5, 7 sztuk towaru. Felisiaka R. Okrzei 28, zegar i 2 krzesła. Dudaka, Zawadzka 15, lustro i zegar. Feldsztajna A. Zawadzka 28, szafa. Landaua D. Gdańska 5, zegar stojący. Dudelczyk N. Zawadzka 16, tremo. Grinberga D. Zawadzka 23, kredens. Kuźmiński N. M. Zawadzka 15, szafa. Cukiera M. Nowo-Cegielniana 17, 2 krzesła. Zmigrod H. Zawadzka 30, pianino, kredens i 2 samowary. Hanigsberga A. Konstantynowska 107, 50 łokci desek. Ingbera S. Pańska 12, szafka. Garbarskiego S. Nowo-Cegielniana 19, toaleta. Landaua H. Zawadzka 40, towar. Landaua N. Zawadzka 52, maszyna do szycia i szafa. Szajniaka M. Zawadzka 26, stół, bielizniarka i szafa. Kaffemana A. Zawadzka 22, kredens. Grinberga M. Al. I-go Maja 21, 2 szafy. Joffe A. L. Nowo-Cegielniana 27, tremo. Podzarskiego, Al. I-go Maja 51, przykrycie z łóżek. Szulca G. Szkolna 8, szafa. Weylanda F. Zawadzka 27, zegar. Cederbauma J. M. Szkolna 33, biurko. Cederbauma Ch. Pańska 12, zegar. Błachszajna, Zawadzka 24, zegar. Szwarcbauma A. Zawadzka 33, szafa. Zajferta, Szkolna 14, szafa. Bilandera A. Szkolna 28, tremo. Gorman A. Zawadzka 44, szafa. Lipszyca B. Zawadzka 36, kredens. Wierzoński J. Zachodnia 17, kredens. Ehrich M. Skwerowa 1, biurko i szafa. Koplówicza A. Al. I-go Maja 19, zegar. Sołowiejczyka, Wólczańska 41, tremo, kredens, szafa, samowar, stół. Charocha, Traugutta 2, szafa. Chudy H. Piotrkowska 89, tremo. Rabinowicza S. Piotrkowska 58, towar. Landaua Piotrkowska 66, szafa. Futermana I. Traugutta 2, 150 m. towaru. Cukiermana, Piotrkowska 50, 4 sztuki towaru. Goldfedera M. Piotrkowska 77, lustro, stół, 3 krzesła i 2 kasety. K. Heniga Narutowicza 4, kredens 3 trema. otomana, zegar, urządzenie gabinetu, 2 szafy od rzeczy, kasa ogniotrwała. Lenkieskiego Piotrkowska 107, kredens. Lourie B. Piotrkowska 28, kasa ogniotrwała i 6 sztuk towaru. Margulies I. 28 Pułku Strzelców Kaniowskich 12, kanapa. Szajniaka Północna 12, kredens, otomana, tremo, stół, obrus, umywalka, samowar ze stolikiem. Wiślickiego Nawrot 7, szafa. Lasmana Piotrkowska 54, 50 metrów towaru. Dykman Z. Piotrkowska 80, 2 sztuki towaru. Krakowski Z. Pomorska 69, kasa.

Dnia 15 maja 1924 roku o godz. 9 rano.

Fuglewicza, Piotrkowska 86, krzesło. Kalfasa, N. Zarzevska 31, zegar. Wenieskiego A. N. Zarzevska 31, zegar. Rozenblatowej Ch. Cegielniana 51, tremo, kredens, otomana, kasa, biurko. Kutnera D. Piotrkowska 56, 2 szafy i zegar, Kubiaka F. Gdańska 123, 10 par kopyt i lampa. Kona A. Piotrkowska 211, 2 fotele i stół. Zyngera B. Piotrkowska 67, 25 sztuk towaru. Szeifnera J. Kilińskiego 146, otomana i kredens. Grynsztajna C. Piotrkowska 60, szafa.

Redaktor: **Bolesław Dudziński.**

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Odbito w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi ul. Zawadzka № 7.